

sice soud civilní zkoumati, zdali služební poměr zrušen jest vskutku, zda jej totiž disciplinární nálezn rozvázal právem, avšak toto zkoumání nesmí zasahovati do pravomoci disciplinárního úřadu, nýbrž musí se omeziti na otázku, zdali úřad ten ve výroku o trestu držel se v mezích své pravomoci a nepřekročil je, takže tedy přezkum měl by jen tehdy účinek pro zřízence příznivý, kdyby disciplinární úřad byl vyslovil trest, jaký na čin, jímž byl zřízence vinným uznán, v zákoně (platné právní normě) dovolen není. Tím jest dovolání už vyřízeno, neboť nepopírá, co zjišťuje první soud, že totiž žalobce byl disciplinárním náleznem v moc práva vešlým uznán vinným služebním přečinem §u 24 (2) cit. min. nař. ze dne 25. ledna 1914, č. 21 ř. z. (odvolací soud tu cituje dle čl. I. a) tohoto nařízení zrušené nař. vešk. min. ze dne 19. července 1902, čís. 145 ř. z., dle něhož byl žalobce propuštěn poprvé v roce 1913), neboť když na tento přečin, involvující dle nepopřehého obsahu jeho důvěrynehodnost žalobce a újmu na vážnosti úřadu (§ 23 odst. 6 cit. nař.), uložen v §u 24 (2) čís. 4 a v §u 29 téhož nařízení arbitrně trest propuštění ze služby, nebyly meze pravomoci disciplinární komisi překročeny.

Čís. 6060.

Manželství nelze rozloučiti z důvodů neuplatňovaných, třebas vplynuly z výsledků provedených důkazů.

(Rozh. ze dne 25. května 1926, Rv I 503/26.)

Žaloba manželky o rozluku manželství byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Nesprávně posouzení právní spatřuje dovolatelka především v tom, že odvolací soud nevyložil předpis §u 10 nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 9. prosince 1897, čís. 283 ř. zák. správně, míně, že v rozlukové rozepři má soud úplně objasniti a přísně zkoumati důvody pro rozloučení manželství skutečně uplatňované a že z jiných důvodů rozlukových, kterých strany neuplatňují, nemůže ani vysloviti rozluku manželství, a když přes toto své mínění neschválil jejího názoru, že obsahují-li jí uplatňované důvody rozlukové podle skutkové podstaty své a podle hodnocení provedených důkazů také ještě skutkovou podstatu jiných důvodů rozlukových, než které jí byly uplatňovány výslovně, mohl by soud rozloučiti manželství také z důvodů neuplatňovaných. Aby bylo jasno vůči těmto vývodům, sluší uvěsti, že citovaný předpis vyložen byl odvolacím soudem správně v ten způsob, že z neuplatňovaných důvodů rozlukových manželství nemůže býti rozloučeno. Ovšem rozlukové důvody mohou býti vyličeny jenom podle své skutkové podstaty (§ 226 c. ř. s.), není zapotřebí citovati zákonná místa, která se na uvedenou podstatu skutkovou vztahují, ale rozlukové důvody musí býti uplatněny.

Miní-li tedy dovolatelka, že soud může rozloučiti manželství také z důvodů neuplatňovaných, totiž také z oněch, které vyplynou z výsledků provedených důkazů, je to pochybený názor právní, přičítící se hořejšímu předpisu Šu 10 cit. nař., proto tento právní názor nemůže býti schválen.

Čís. 6061.

Dluhoval-li hostinský pivovaru za odebrané pivo peníze, jež mu byly ponechány jako zápůjčka a měly býti spláceny tím způsobem, že při každém odebraném hl piva bylo vyplatiti určitou částku, takže splácení dluhu mělo trvati přes určitou dobu, nepřičí se dobrým mravům úmluva, současně ujednaná, že hostinský bude výhradně od pivovaru odebíratí pivo po dobu onu dobu valně nepřevyšující a že, poruší-li tento závazek, bude práv z náhrady škody. Vymáhání náhradního nároku není na závadu, že byla ona zápůjčka již zaplácena.

(Rozh. ze dne 25. května 1926, Rv I 550/26.)

Žalující pivovar poskytl žalovanému hostinskému zápůjčku 5.000 Kč, tak, že 5.000 Kč, dluhovaných žalovaným žalujícímu pivovaru za odebrané pivo, mělo býti spláceno tím způsobem, že při každém odebraném hektolitru piva bylo vyplatiti 10 Kč, nejméně však 1.600 Kč ročně. Žalovaný se při tom zavázal za úsluhu, kterou mu žalující pivovar touto zápůjčkou prokázal, že bude ve všech restauračních místnostech svého hostince vésti výhradně jen pivo ze žalujícího pivovaru a to po dobu nejméně 4 za sebou jdoucích let, a v případě, že by tomuto závazku nedostál, že se stává zapůjčený mu peněz ihned splatným a žalovatelným a mimo to přiznává se žalujícímu pivovaru oproti žalovanému právo na náhradu škody porušením této smlouvy jemu způsobené. Ježto žalovaný po dobu, na niž se zavázal, neodebíral pivo výhradně ze žalujícího pivovaru, nýbrž i z pivovaru jiného, domáhal se na něm a jeho manželce žalující pivovar náhrady škody. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání ohledně spolužalované manželky, ohledně prvžalovaného však zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Odvolací soud zamítl žalobu i ohledně prvého žalovaného přes to, že podle Šu 498 c. ř. s. převzal zjištění své stolice, že mezi žalující stranou a prvním žalovaným byla učiněna úmluva toho obsahu, jak jest uvedena v předposledním odstavci prohlášení ze dne 9. dubna 1924, t. j. že se první žalovaný zavázal vésti ve všech restauračních místnostech svého hostince výhradně jen pivo žalujícího pivovaru a to po dobu nejméně čtyř let. Nelze souhlasiti s názorem soudu odvolacího, že žalující strana opírala svůj náhradní nárok výlučně o to, že ručení za škodu bylo se žalovanými výslovně ujednáno, že oba žalovaní smluvně přiznali žalující straně právo žádati na nich ihned náhradu škody, kdyby smlouva byla